

Nr 146.

Utlåtande i anledning av väckt motion angående utredning om byggande av väg från Sädvaluspen till Graddis.

(4:e avd.)

I en inom andra kammaren av herr *Holmberg m. fl.* väckt motion (II: 107) har föreslagits, att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning och förslag till byggande av väg från Sädvaluspen till Graddis.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för nämnda yrkande, får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet. Förevarande spørsmål har tidigare varit föremål för riksdagens prövning i samband med en inom andra kammaren år 1946 väckt motion (II: 153). I sitt över motionen avgivna utlåtande (nr 116) erinrade statsutskottet bland annat, att Kungl. Maj:t genom beslut den 12 januari 1946 förklarar en av länsstyrelsen i Norrbottens län gjord framställning om anvisande av medel för påbörjande och utförande i den takt, som för ett företag av denna art vore ekonomiskt betingad, av väg från Sädvaluspen över Örnberg genom Sildutdalen till Graddis icke föranleda någon Kungl. Maj:ts åtgärd. Utskottet förklarade sig icke vara berett att på enskild motion förorda en ytterligare utredning av frågan men förutsatte, att densamma av Kungl. Maj:t skulle ägnas fortsatt uppmärksamhet. I enlighet med utskottets hemställan avslög riksdagen motionen.

Sedan tidpunkten för 1946 års riksdags beslut i frågan har det statsfinansiella läget undergått en påtaglig försämring. Såsom en följd härav ha under senare år betydande inskränkningar i den offentliga investeringsverksamheten måst vidtagas, vilket icke minst varit fallet på vägväsendets område. Visserligen synas sedan år 1946 vissa omständigheter ha tillkommit, vilka tala till förmån för motionens syfte. Utskottet vill härvid särskilt erinra om de i ifrågavarande trakter bedrivna undersökningarna av där upptäckta malmfyndigheter, varigenom nu berörda fråga får anses ha ytterligare aktualiserats. Dessa undersökningar befinna sig dock allttjämt i ett begynnelsestadium. Då säkra hållpunkter för ett bedömande av den föreslagna kommunikationsledens ekonomiska betydelse sålunda ännu icke föreligga, anser sig utskottet — speciellt i nuvarande statsfinansiella läge — icke kunna förorda, att på grundval av en enskild motion frågan nu göres till föremål för särskild utredning. Enligt utskottets mening torde böra an-

komma på Kungl. Maj:t att efter framställning från vederbörande myndigheter vidtaga de åtgärder beträffande förevarande spörsmål, till vilka förhållandena framdeles må kunna föränleda.

Under åberopande av det anförda får utskottet hemställa,

att motionen II: 107 icke må till någon riksdagens åtgärd föränleda.

Stockholm den 10 maj 1949.

På statsutskottets vägnar:

J. B. JOHANSSON.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit

från första kammaren: herrar Johan Bernhard Johansson, Rickard Lindström, Karl Andersson, Gustaf Karlsson, Mannerskantz, Iwar Andersson, Heiding, Berling, Sundelin, Rosenberg, Gustav Emil Andersson och Andrée; samt

från andra kammaren: herrar Ward, Svensson i Grönvik, Bergström, Boman i Kieryd, Mårtensson i Uddevalla, Åkerström, Staxäng, Kollberg, Thapper, Persson i Vinberg, fröken Elmén och herr Hansson i Skegrie.
